

дѣйствува бърже и мжки. Повече отъ половината прозелити очистили аудиторията, когато Христофоръ Петковъ започналъ да „дѣйствува“: одного приспалъ съ единъ ударъ задъ тила, другъ събиралъ зжитѣ си въ шъпи, а третиятъ отъ сищидитѣ затрупалъ въ едно кюше съ столове, маси и хрочки. — „Да бѣгаме сега“ — извикалъ той на Судзиловски, който едничекъ наблюдавалъ тая главоломна борба.

Отъ тоя часъ, Одеса станала тѣсна и за конспирацията, и за Христофоръ Петковъ.

IX.

Нѣколцина български историци, запознати прѣзъ купъ за грошъ съ събитията въ Одеса, създадени отъ одеската конспирация и Христофора Петкова, съградиха цѣлъ порой отъ измислици и лъжи по адресъ на поета. Христо Ботйовъ билъ чапкжнувалъ изъ Одеса, скиталъ по неморални заведения, сътворявалъ нощни историики, и т. н. Това го направило невъзможенъ и за гимназията, и за полицията (?), и за българскитѣ нотабели отъ българското настоятелство. Изпжденъ отъ гимназията — той се прѣдалъ на нощни авантюри; едва ли невършилъ посрѣдъ бѣлъ день нетърпими за ф или стерската нравственостъ прѣстѣпления; подгоненъ отъ полицията — той се скрилъ у нѣкоя полячка, която го хранила четири мѣсеци, плюсъ още нѣколко подозрѣния, които стигатъ до отношенията между Оргонъ и Тартюфъ, сетнѣ безслѣдно се изгубилъ, безъ да го знае и любовницата му. И много още подобни, дори включително и живота на поета въ Знаменка. Всички тѣзи басни и онѣзи, съ които ще се срѣцнемъ за напрѣдъ, имаха първоначалния си източникъ въ книгата на З. Стояновъ, който за свое щастие, лъжеше съ esprit. Но никой отъ по-новитѣ писатели не хвърли подозрѣние върху тѣзи басни, които противорѣчатъ на цѣлата истина. Едни дойдоха да поправятъ имената и да попълватъ лъжи-